



אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוהר"ן מברסלב
בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

בס"ד בר"ה

ערב שבת קודש פרשת וירא
י"ט חשון ה'תש"ע
הפטרה: ואשה אחת
גליון יב

דבר העורך

כמעט בסוף פרשתינו מובא הנסיון האחרון של אברהם אבינו ע"ה, מתוך עשרה הנסיונות – עקידתו של יצחק בנו.

פעם שמעתי מפי הרב אליהו גודלבסקי שליט"א, הסבר יפה על הנסיון האמיתי של אברהם אבינו ע"ה, וכך שמעתי: לכאורה, בפשוטם של דברים, עקידתו של יצחק, לא היה זה כלל נסיון לאברהם אבינו. הרי כל אדם, שיתגלה אליו הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, וישלח אותו לשחוט את בנו ולכלל משימה אחרת, ודאי שהאדם יקום וישמע מיד לציווי הבורא יתברך, וכי יש משהו שיעזיז לסרב?! אם כן, מהו הנסיון כאן?!

לא נראה כאן שום נסיון. מעט לפני "עקידת יצחק", מובאת הבטחתו של הקדוש ברוך הוא לברהם אבינו – **כי ביצחק יקרא לך זרע**. כאשר שולח אותו הקב"ה לעקוד את יצחק, אברהם אבינו אינו חושב כלל ואינו מפקפק בדברי בוראו, אלא מיד מכין עצמו לציווי ה', ובבוא היום קם ועושה. יכול היה הוא להגיד – לפני כן הבטיח לי הקב"ה שיהיה לי זרע מיצחק ועכשיו הוא יתברך מבקש ממני לשחוט אותו, אין זה מסתדר, אם יצחק ימות עתה ודאי שהבטחה לא תקויים.

נודה כולנו שכאשר אנהנו היינו עומדים בנסיון זה, היינו קמים ועושים, **אבל אין ספק** שהרהורי לבנו וספיקותינו בקב"ה לא היו ברגע אחד, כמה היינו חושבים על הסתירה הזו, וכמה היינו מודאגים מה יחשבו ומה יגידו. **זהו הנסיון האמיתי של אברהם אבינו ע"ה** – הקדוש ברוך הוא מבטיח לו **כי ביצחק יקרא לך זרע**, לאחר מכן **קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת... והעלהו שם לעולה**. אברהם אבינו אינו מקשר בין שני הדברים, אלא הקב"ה מצווה ואברהם אבינו עושה. אין מחשבות, אין פקפוקים, אין ספיקות!
יה"ר שזוכה לעמוד בנסיונות שלנו אנו, תמיד. אמן!

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
תם	17: 22	16: 10
18: 01	17: 23	16: 25
17: 57	17: 22	16: 14
17: 55	17: 24	16: 25
17: 59		

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com

ניתן לקבל הגליון מדי שבוע גם בדוא"ל

נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

מה הקשר??

התורה מספרת לנו בפרשתינו על גודל המסירות נפש של אברהם אבינו, איש החסד, לסנגר על אנשי סדום, שהיו רעים וחוטאים ל-ה' מאד, כדי שהקדוש ברוך הוא לא יהפוך את סדום. אף על פי שאברהם אבינו ידע היטב מי הם אנשי סדום, עם כל זה הדבר לא הועיל, והקדוש ברוך הוא הפך את סדום כיון שלא היו מספיק צדיקים בסדום. מגלה לנו רבינו הקדוש בעל ה'אור החיים' זי"ע בספרו: שאברהם ביקש מ-ה' יתברך שיצרף את זכותו של אברהם להגן על סדום, וגם זה לא הועיל כי לא היו מספיק צדיקים יחד איתו.

שואל האור החיים הקדוש: הרי מצינו לרשב"י זי"ע בזהר (ח"א דף פב) שיש בכחו של **צדיק אחד** למלט את **כל העולם** (וכמו שאמר רשב"י הקדוש על עצמו, שבכחו לפטור את כל העולם מן הדין), אם כן גם אברהם יכל לכאורה לפטור את סדום מן הדין, מדוע לא עשה זאת? מתרץ האור החיים: אם אברהם היה נמצא **בתוך סדום**, היתה זכותו מגינה עליהם, אבל מאחר ולא היה קשר בין אנשי סדום לאברהם, לא הגינה זכותו עליהם.

נמצאנו למדים מדבריו הקדושים: שהצדיק האמת בכחו להגן על הרשע ואפילו הגדול ביותר, רק צריך שיהיה קשר בינו לרשע, ובלי זה אין ביכולת הצדיק להגן, אפילו שכחו גדול מאד. עניין זה נוגע לכל אחד מאיתנו, ראשית כל- איננו רשעים חס ושלום, אדרבא, כל אחד רוצה להיות צדיק ועובד ה', אם כן בוודאי שזכות הצדיקים תעמוד לנו. שנית- עלינו לראות שיהיה קשר אמיתי ביננו לבין הצדיק, ואז יכולה זכותו הגדולה להגן עלינו.

ואיך זוכים להתקשר בצדיק? **על ידי לימוד תורתו וקיום מצותיו הקדושות**, ואז מתקשר האדם בנשמת הצדיק, ומלבד התועלת העצומה שמשגי האדם בקיום מצותיו של הצדיק, גם זוכה הוא שזכות הצדיק מגינה עליו, בעולם הזה ובעולם הבא, וזוכה להיות מקושר בו גם אחר מלאת ימיו ושנותיו בעולם הזה, שזוהי זכות עצומה מאד, וכמו שמובא בספר 'חיי מוהר"ן', שנשמה אחת של נפטר התגלתה לרבינו הקדוש בחיים חיותו, וביקשה תיקון, ואמרה הנשמה לרבינו שמי שלא היה מקורב ומקושר לצדיק בחייו, קשה מאד שיהיה מקושר לצדיק לאחר פטירתו...

ה' יזכנו להתקשר בצדיקים אמיתיים וללכת בארחותיהם, ובקיום מצותיהם, ונזכה שזכותם תעמוד לנו בזה ובבא.
אמן!

תאריכי פטירת הצדיקים

חשוון

כ"א- ר' יחיא אלשיך, ר' דוד בן זמרא (הרדב"ז)

כ"ב- ר' דוד שלמה (ערבי נחל), ר' יוסף רפאל חזן (חקרי לב)

ר' עזריאל מלובלין, ר' יהודה מלול, ר' יששכר דב רוקח

כ"ג- ר' צבי אריה ליפל

כ"ד- ר' גדליה משה זויל, ר' אברהם אזולאי

דברי הרב מנחם אזולאי שליט"א

זיווגו- "ראה" את עצמו בתוך משפחה חמה ואוהבת בעתיד ובעזרת "ראיה" זו יתחזק. הורים שמתמודדים עם קשיים בגידול ילדיהם- "יראו מרחוק" כל ילד וילד מקים משפחה וכו'. אדם שמחזק את עצמו ב"לראות מרחוק", כלומר לראות את התקווה והישועה ועל ידי זה מחזק את עצמו שיהיה טוב, מזרז בעזרת ראיה זו את הישועה אליה הוא מצפה.

נקודת הראיה מרחוק היא יסוד גדול בהתבודדות, הזמן שבו האדם מצליח "לראות מרחוק" את הישועה. להתחזק בדיבורים אותם אנו מקבלים בהתבודדות ולקוות לטוב, משום שבזמן ההתבודדות, כפי שמסביר לנו רבינו בספרו "ליקוטי מוהר"ן (תורה קנ"ו) הדיבורים הם בחינת רוח הקודש, וכלשונו: "כי כל מה שמדברים בינו לבין קונו הוא בחינת רוח הקודש", לכן נוכל לראות מרחוק את הישועות אליהן אנו מצפים, להתחזק בשמחה, לא להתיאש ולהמשיך הלאה.

בעזרת הראיה מרחוק, אפשר להבין ולהתחזק בעניינים של בין אדם לחברו. כך למשל, להבין את רצון הסובבים אותנו, לצפות כמה "מהלכים" קדימה ולהתנהג בהתאם. להכיר לעומק את זולתינו, להבין שלכל אחד נקודת מוצא שונה – דברים שיסייעו לנו לגלות יותר רגישות, אכפתיות, דיבורים ללא כעס. ראיה טובה ורחבה יותר על הזולת.

אברהם אבינו ראה את הישועה שלו מרחוק, הוא הבין כי מיצחק יקרא לו זרע, כמו כן ראה את בית המקדש בו יקריב זרעו וזרע זרעו קורבנות ל-ה', אך יחד עם זאת הוא מוביל את בנו לשחיטה. אותה ראיה מרחוק היא זו שמחזקת אותו, היא זו שמסייעת לו לא לאבד תקווה. הוא הבין שהסוף, גם אם לא ידע איך, יהיה טוב.

על כך אומר רבי נתן ("עלים לתרופה" רלג): "שצריכין לראות הישועה כמו שרואין הדבר בעינינו ממש אך הוא מרחוק, שזהו פירוש הפסוק הזה בעניין אברהם בעת שהוליך את יצחק בנו לעקידה. וצריכין להיות חזק, כאילו אנו רואים את התקווה הטובה בעינינו ממש, אך הוא מרחוק. וצריכין להתחזק כנגד הבעל דבר ולבער ולסלק כל הקושיות והבלבולים והעקמימיות שבלבו ולהיות סמוך בכח הצדיקי האמת שיגמרו ממנו בוודאי מה שהתחילו. כנ"ל לגבי מרים אחות משה, שנאמר: "ותתצב אחותו מרחוק", שבתחילה התנבאה על משה שיושיע את ישראל ואחר כך ראתה שמשליכין אותו ליאור, והיא התיצבה מרחוק לראות ולקוות על הסוף, והתקווה הטובה הוא רק מרחוק".

כך גם לגבינו- למרות כל הקשיים והבלבולים, הטרדות והתהפוכות שעוברים על כל אחד כל יום, צריך לראות "מרחוק" ולזכור ולהאמין שבסוף הכל יהיה טוב ומכאן להתחזק. "לקחת על החשבון" ולא להתיאש לעולם. למשל, בחור שלא מוצא את

פנינו הוזהר לשבת קודש

על הפסוק בפרשת פנחס (במדבר כח י'): "עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה", חוץ מפשט הפסוק (עייין שם בפירוש רש"י), מפרש עוד בזהר הקדוש- שצריך לכוון את הלב בענייני שבת ובתפילות למעלה למעלה, הרבה יותר משאר הימים. וזה פירוש הפסוק על עולת התמיד, כלומר שעולת השבת תהיה למעלה מעולת התמיד. וכן אצל חנה – "ותפלל על ה'" (שמואל א, א י'), חוץ מפשט הפסוק שהתפללה אל ה', יש עוד עניין- על, כלומר בכונה עצומה, מפני שבנים תלויים במזל הקדוש. פרשת אחרי מות (דף עט ב)

מי שמקבל את האורח, דהיינו הנשמה יתירה הבאה בערב שבת קודש - בפנים צהובות, בגוף מאיר, בשמחה ובתענוג בעולם הזה- כך נשמתו רוחו ונפשו כשתצא מגופו בעולם הזה, יקבלו אותה בעולם הבא כפי שקיבל את השבת בעולם הזה, ועליו נאמר: "גם ציפור מצאה בית" (תהלים פד ד). אשרי מי שמקבל את האורח הזה בלב שלם, כאילו מקבל את פני השכינה, שבמידה שאדם מודד כך מודדים לו.

תיקוני הוזהר (דף כג ב)

יש שער אחד בשמים שלא נפתח אלא בשבתות וימים טובים וראשי ח' שדים, ועל זה נאמר: "פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים" (ישעיה כו ב) זהר חדש (דף פג א)

עצות משובאות

בנים

על ידי שמשתדלים לקרב אנשים ל-ה' יתברך ולצדיקי אמת, על ידי זה זוכים לבנים. (ליקוטי מוהר"ן נג)

כשיהיה זיווג בקדושה ותשבר את נפש המתאוה שלך, כלומר, את נפש הבהמיות, על ידי זה יהיה לך בני קיימא. (לט)

סגולה לזרע של קיימא, שיאמרו שניהם- איש ואשתו, קודם הזיווג, פרשת "ובראשי חדשיכם" וכן כשהתינוק חולה, חס ושלום, יאמרו אז גם כן האיש והאשה פרשה זו. (קנא)

על ידי הלל והודאה ל-ה' יתברך וכן על ידי לימוד הלכות וכל שכן שזוכים לחדש בהם, על ידי זה באה הולדה בנקל. וכן על ידי תומכי תורה שמחזיקים בממונם את התלמידי חכמים, על ידי זה ההולדה בנקל. (חלק ב' ב)

צריך לשמור את התינוק, שלא ילך בגילוי הראש (ספר המידות, בנים ב)

אמונה בדברי חכמים

להתפלל לחזרה בתשובה

מעשה ברמב"ן זצ"ל, שהיה לו תלמיד אחד שיצא לתרבות רעה, שמו היה 'אבנר', ומחמת רוב חכמתו בטומאתו, נעשה שר גדול אצל הגויים. באחד הימים, שלח הרמב"ן לקרוא לו בעצם יום הכפורים, וכשבא לפניו, לקח בפני הרמב"ן חזיר אחד, ושחטו ובישלו, ואחר כך שאל את הרמב"ן "על כמה עבירות עברתי?". השיב לו: על ארבע עבירות. אמר לו: עברתי על חמש. התחילו להתפלל ביניהם, עד שהרמב"ן הודה שעבר על חמש עבירות ולא על ארבע.



שאל אותו הרמב"ן: תאמר לי בקשה, איך הגעת למצב כזה שכופר אתה בתורת משה? השיב התלמיד: פעם אחת שמעתי שהרב דרש שבפרשת האזינו כלולים ורמוזים כל המצוות וכלולים כל ענייני העולם, רק שצריך עזרה מלמעלה להבין את כל העניינים והסודות ששם, ובעיני היה זה משונה, ולכן החלטתי לכפור בכל ונהפכתי לאיש אחר. אמר

הרמב"ן: עדיין אני אומר כך, דברי אמת הם, ולא חוזר בי- **הכל נרמז ומבואר בפרשת האזינו**, אם אינך מאמין לי ויש לך שאלות, שאל ואענה לך. אמר לו התלמיד הכופר: תראה לי את שמי 'אבנר' בפרשת האזינו. התפלל הרמב"ן אל ה' בכל לבבו ונפשו, ובא פסוק מפרשת האזינו בפיו, "אמרת אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם", אות שלישיית מפסוק זה היא ראשי תיבות של שמך- אבנר. כששמע התלמיד את הדבר חרד מאד, ושאל את רבו הרמב"ן: אם אחזור בתשובה יהיה לי תיקון ותרופה? השיב לו רבו: הלא שמעת את הפסוק **"ישבית מאנוש זכרו"**, לא יועיל שום תרופה. מיד הלך התלמיד, לקח ספינה ללא ספן ומלח, ושט למקום שתוליו הספינה. לאחר מכן הירבה הרמב"ן בתפילה שיהיה לו מקצת כפרה על עוונותיו.

לאחר זמן רב, בא התלמיד לרב בחלום, והחזיק לו טובה, שגרמה תפילתו להוליכו לגיהנם, והיו דנים אותו דנים הרבה בגיהנם, ולאחר י"ב חודש, היה לו מזור ותרופה.

מסיפור זה לומדים שהתשובה והכל תלויים בתפילה, ובפרט בבית הכנסת שהוא מקום מיוחד להתפלל ומסוגל לטהר מחשבות לב האדם. צריך האדם להתבודד ולהרבות בתפילות לפני ה' יתברך.

הרמב"ן זצ"ל כתב בספרו דרוש אחד ובו נאמר: "כל בר ישראל שהמיר דתו ועובד איזה עבודה זרה, אזי צריך לדעת שאותו הבן אינו מזרע ישראל הוא, כי בוודאי הוא מזרע האומות", ולא עברו ימים רבים עד שהמיר בן אחד מבני הרמב"ן את דתו. כשנודע הדבר, שלח האפיפיור לקרוא לרמב"ן, ואמר לו: אתה הדפסת בספרך דרוש, ושם כתוב שמי שממיר דתו, בוודאי הוא אינו מזרע ישראל, ואם כן כיצד המיר בנך את דתו? הלך הרמב"ן לביתו סר וזועף, וכשבא לביתו היה יושב ובוכה על הרצפה ומסגף בסיגופים גדולים (מענה עצמו), והיה מצטער על הדרוש שהדפיס יותר מצער בנו שהמיר דתו, ולא היה אוכל ושותה כמה ימים.

לאחר כמה ימים, באה אשתו אליו, והיתה מדברת על לבו שלא יהיה בצער, מפני שפעם קרה שהלכה לבית הטבילה שהיה רחוק מהבית, וראה שר אחד את הוד יופיה וציוה לעבדיו שיקחו אותה לביתו, ואותו השר אנס אותה וממנו התעברה. אמרה לו: אם לא תאמין לי, הראה לך את האצבע שלו בידך, כי בשעה שתפס אותי, חתכתי בשיני את האצבע שלו. כששמע הרמב"ן את דברי אשתו, קם מהרצפה והיה שמח שמחה גדולה, ואמר לאשתו: ניהמת אותי! מיד התארגן הרמב"ן ורץ לאפיפיור וסיפר לו הדברים ששמע מאשתו. קרא האפיפיור לאותו השר שסיפרה עליו אשת הרמב"ן, ובא אליו השר והיו על ידיו כפפות. ציוה אותו האפיפיור להסיר הכפפות מעל ידיו, אך השר לא הסכים, אז ציוה האפיפיור לעבדיו להסיר מידיו את הכפפות בחוזקה, וראה האפיפיור שחסרה אצבע אחת מידו, ושאל אותו מה קרה לאצבע זו? אז הודה השר בבושה נוראה, שפעם אחת אנס אשת איש אחת מבני ישראל, וחתכה האשה את אצבעו בשיניה. אמר הרמב"ן בקול צהול: **ראה שהתורה שלנו היא אמת, דברי חכמים ודברי ה' הן אמת!**

מזה עלינו ללמוד- שכל מה שחכמי ישראל אומרים, יש לקבל ללא שום הרהור, ואפילו אם נראה לנו שיש דברים שסותרים את דבריהם, אין להרהר על דבריהם, מכיון שאין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה לצדיקים. כל דבריהם אמת וצדק!

(דרשה לישראל)

צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים

שיכול בנים בא, חס ושלוה, על מי שמפיל את חברו מאמונה

צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מצוה



מובא מספר המידות

יעקב מועלם נסע לאומן בראש השנה תשנ"ו. כמו בכל שנה בערב ראש השנה, עשה 'פדיון נפש' לכל בני משפחתו. הרב שעשה את הפדיון אמר לו שכדאי למהר ולקרוא תיקון הכללי בציון הקדוש עבור הבת. מספר יעקב: "השעה היתה 11:55, בעוד חמש דקות מתחיל התיקון הכללי העולמי, רצתי לציון ובקשתי מרבי נחמן שיתפלל לפני בורא עולם בעבור בתי. פניתי לרבינו ואמרתי לו: רבינו הקדוש, אני פה כי קראת לי, ואמרת שמי שבא אליך בראש השנה, ראוי שישמח ואני עכשיו נמצא בעצבות, אני הנציג של המשפחה ובזכותם אני כאן, אנא בטל מעל בתי כל מיני גזרות קשות ורעות. כל הקהל הקדוש שנכח בציון ושמע אותי מתחנן ומבקש ענו 'אמן'. ואז קראתי את התיקון הכללי עם כולם וכיונתי אותו להצלחת הבת. סיימנו לקרא את התיקון, שעתיים לאחר מכן, פגשתי את הרב שעשה לי את ה'פדיון נפש', ואמר לי שאם קראתי תיקון הכללי בעבור בתי בציון אין לי מה לדאוג יותר. באותו רגע נכנסתי לשמחה שאי אפשר לתארה במילים. לאחר החג, כשחזרנו ארצה, הגעתי הביתה...

ואני אמשיך את הסיפור שלי בגליון הבא א"ה

ב"ה זכיתי להיות באומן בראש השנה, ומאז שחזרתי לארץ, אני בכלבולים וירידות, מדוע זה קורה?

יש בזה כמה סיבות:

סיבה ראשונה: מי שזוכה להיות אצל רבינו בראש השנה-זוכה לעליה גדולה מאד, אפילו שהוא לא מודע לכך, אבל נשמתו מרגישה בכך, וטבעי שאחרי עליה גדולה באה גם כן ירידה (אם לא עולים, אין לאן לרדת), אבל הירידה (שמכחה באים הירידות והכלבולים) היא לטובה גדולה מאד – א. כדי שהאדם יעלה עליה גדולה באמת מחמת הירידה, ולא שייך לעלות עליה אמיתית לפני שיורדים ירידה אמיתית (הדברים מבוארים היטב בליקו"מ ח"ב תורה יב). מבאר ר' נתן זי"ע בליקוטי הלכות (הלכות גבית חוב מיתומים הלכה ג) שירידה זו שייכת אפילו לצדיקים הגדולים ביותר, כדי שעל ידי זה יעלו בעליה גדולה ביותר. זאת אומרת שהירידה היא למעשה "מקפצה" לעליה גדולה. ב. כדי שהאדם לא יתגאה חלילה בעליה שזכה לה, לכן מהשמים זואגים שהאדם ירגיש שברגע אחד הוא יכול לרדת, אם כן אין מה להתגאות בעליה, אלא צריכים להאמין ולהרגיש (שזו הדרגה הראויה באמונה) שהקב"ה משפיל ומרים, הוא נותן את העליה וגם את הנפילה שאחריה, והוא יתן גם את העליה שאחרי הירידה.

סיבה שניה מובאת בליקו"מ סימן עב, ועליה אומר רבינו שטועים בה רוב החסידים, שלפעמים נדמה לאדם שהוא נמצא בירידה (כמו שחוזרים מאומן) ולמעשה הוא בעליה גדולה. כי לפני כל קדושה יש יצר הרע, וכשהגיע האדם לצדיק, זכה לדרגה יותר גבוהה ממה שהיה לפני שנסע, ו'היצר הרע' הקודם שלו מת, ועכשיו קיבל 'יצר הרע' גדול יותר, כי כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו, ולאדם נדמה שזוהי ירידה, ולמעשה זו עליה...

סיבה שלישית: מבואר בליקו"מ (ח"ב סימן יז) שאדרבא, לפעמים קורה שדווקא בגלל שהאדם מתקרב לצדיק האמת, ובוהו התקרב לקדושה גדולה, על ידי זה מדקדקים עליו יותר, וזהו שאמרו חכמינו ז"ל שאחד מהניסים שארעו בביהמ"ק- שלא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים. שדווקא כשמתקרב אדם לקדושה גדולה, יכולה להיות לו נפילה, דווקא מחמת העליה, ועם כל זה אין לו לאדם להתרעם על זה, כמבואר בסימן שם, וזה פשוט לכל בר דעת. ה' יזכנו להתגבר ברצונות ובעובדות דקדושה ועי"ז נזכה באמת לצאת מאפילה לאורה. אמן!

שאלות למדור זה יש לשלוח
לכתובת המערכת או לדוא"ל

- 02-9950000 לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות
- 052-3476706 גמ"ח קונטרסים ודיסקים
- 052-3635951 גמ"ח לימוד לעילוי נשמת
- 054-7280433 גמ"ח תפילין
- 052-6713201 מוהל מוסמך ירא שמים
- 02-5810010 שידוכים לשם שמים
- cliffe.co.il אתר "ובחרת בחיים"

ניתן להשיג את הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" בפנייה למערכת

דרושים אנשים לחלוקת הגליון ברחבי העיר מודיעין ובנוסף המעוניינים לקבל את הגליון מדי שבוע בדואר עד לבית מוזמנים להודיע למערכת בכל עת אפשרי

בס"ד

לומדים נהיגה אצל מאיר חמו

המורה שלך לנהיגה מהתאוריה עד הרישיון

זמין לשרותך תמיד: 054-6-440-558
E-mail: meirhamo@gmail.com

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד, למערכת אין כל קשר למודעות הפרסום